

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/86/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917010321
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5917010321.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 18. januára 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov Mgr. Miroslava Mazúcha a JUDr. Marcely Malatkej prejednal odvolanie obžalovaného T. G. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/63/2017 z 13.9.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/63/2017 z 13.9.2017 vo výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného T. G., nar. XX.XX.XXXX vo Z., trvale bytom Z.,
Ul. A. B. XXX/X/XX,

o d s u d z u j e :

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. (§ 36 písm. l/) na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný T. G. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 roky.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že toto podáva proti výroku o treste. Trest uložený prvostupňovým súdom považuje za neprimerane prísny, pričom k prevýchove obžalovaného postačuje aj uloženie peňažného trestu, resp. trestu povinnej práce. Uviedol, že k trestnému činu sa priznal a tento úprimne oľutoval. Obžalovaný má predchádzajúce odsúdenie zahladené a neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti. U obžalovaného je potrebné prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Obžalovaný nekládol žiadny odpor a ani inak nemaril priebeh kontroly po zastavení motorového vozidla ani priebeh vyšetrovania. Z písomného vyjadrenia Mgr. V. P. vyplýva, že trest odňatia slobody nepriaznivo zasiahne jej syna, ktorý je v kondičnej príprave u obžalovaného vzhľadom na svoje ochorenie. Syn Mgr. P. preto spĺňa podmienku

blízkej osoby. Z výsluchu obžalovaného možno konštatovať nedbanlivostný trestný čin, konkrétne ide o nevedomú nedbanlivosť. Obžalovaný konal v dobrej viere s úmyslom nezištne pomôcť Mgr. P., ktorá to potrebovala po jej ošetrovaní. Prvostupňový súd nedostatočne hodnotil osobu obžalovaného, jeho postoj k prejednávanej veci a skutočnosti majúce vzťah k osobe obžalovaného. Obžalovaný bol do spáchania trestného činu bezúhonným občanom. Z pracovného hodnotenia spoločnosti Alchem vyplýva, že je hodnotený kladne ako zodpovedný pracovník, ktorý pracovné úlohy vykonáva na veľmi dobrej úrovni, pričom počas výkonu práce sa nedopustil žiadneho porušenia pracovnej disciplíny. Obžalovaný je pretekárom Slovenského atletického zväzu, pričom reprezentuje a v minulosti aj opakovane reprezentoval Slovensko. Podporuje aj iné kluby a najmä OZ Svetielko, a to finančne aj materiálne, a venuje sa aj detským onkologickým pacientom. V minulosti si zabezpečoval príjem rôznymi brigádami, stavebnými prácami a prácami v lese. V súčasnosti pracuje ako pilčík pri ťažbe dreva a táto skutočnosť umožňuje uloženie peňažného trestu obžalovanému. Trest uložený obžalovanému nespĺňa zákonom stanovený účel, a preto sa nestotožňuje s odôvodnením prvostupňového súdu, že u obžalovaného nie je možné pristúpiť k uloženiu alternatívneho trestu. Významným predpokladom správneho zhodnotenia vyhliadok a nápravu páchatel'a je náležité objasnenie páchatel'ovej osobnosti, jej deformácií a ich spojitosti so spáchanou trestnou činnosťou. Súd má vždy povinnosť individuálne prihliadať na každý jeden prípad a na každého obvineného osobitne, zvažujúc všetky okolnosti prípadu do hĺbky a v celom rozsahu, pričom má odstraňovať neprímeranú prísnosť a tvrdosť zákonov a prihliadať na to, aké možnosti nápravy poskytuje určitý trest a jeho výmera pre konkrétneho páchatel'a a uložiť spravodlivý trest so spravodlivou dĺžkou trvania. Domnieva sa, že zásada individualizácie trestu nebola v jeho prípade plne dodržaná. Má za to, že už pred pojednávaním, krátko po spáchaní žalovaného skutku prešiel procesom hlbokej sebareflexie a dostatočne vážne si uvedomil protiprávnosť svojho konania a nie sú u neho vyvinuté negatívne postoje k dodržiavaniu zákona a spoločenských noriem, čo preukázal celoživotnou prácou a svojím dobrovoľným humánnym a nezištným konaním v rámci spoločnosti. Vede usporiadaný život v pracovnej aj súkromnej oblasti, podľa jeho názoru nie je pre spoločnosť nebezpečným. Poukázal na ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. o možnosti uložiť trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom. Je toho názoru, že nepodmienečný trest odňatia slobody mu skôr ublíži, ako by ho mal napraviť. V konečnom dôsledku ublíži aj maloletej osobe zverenej pod jeho odborný dohľad v rámci kondičnej prípravy. Na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že celý svoj život aktívne spolupracuje s organizáciami zameranými na liečbu onkologických pacientov. Ako športovec sa prebojoval na Majstrovstvá sveta, ktoré sa majú uskutočniť na jar až po jeseň tohto roku. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest povinnej práce, prípadne aj s peňažným trestom, ako aj prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Krajský súd na základe podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. výrok o treste, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je čiastočne dôvodné.

Zo spisu vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný a súd toto vyhlásenie prijal, pričom dokazovanie vykonal len v súvislosti s výrokom o treste. Pokiaľ ide o nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, tento považuje aj krajský súd za zákonný. Obžalovaný sa v minulosti už opakovane dostal do rozporu so zákonom, a to pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti. Aj keď predchádzajúce odsúdenia sú s účinkami zahľadania, pokiaľ ide o odsúdenie Okresným súdom Lučenec sp.zn. OT/26/2016 z 15.4.2016, je potrebné konštatovať, že skutku, pre ktorý je stíhaný teraz, sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienečného odsúdenia. Obžalovaný v minulosti už 2-krát nerešpektoval uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Aj teraz je stíhaný z dôvodu porušenia zákazu činnosti viesť motorové vozidlo. Obžalovaný bol v minulosti pre takéto konanie opakovane potrestaný, pričom ani predchádzajúce postihy nemali na neho dostatočný výchovný vplyv. Ani skutočnosť, že mu plynula skúšobná doba určená pri podmienečnom odsúdení ho neprímala k vedeniu riadneho spôsobu života, ale naopak, opäť sa dopustil úmyselného trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, pre ktorý bol naposledy odsúdený. Keďže v minulosti ukladané tresty nespojené s výkonom trestu odňatia slobody evidentne nespĺnili účel a neprímali obžalovaného k vedeniu riadneho spôsobu života, je aj podľa názoru krajského súdu potrebné na jeho nápravu a prevýchovu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Len takýmto druhom trestu možno aj podľa názoru krajského súdu dostatočne zabezpečiť jeho nápravu a prevýchovu a najmä ho primäť, aby v budúcnosti už nepáchal trestnú činnosť. Obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v súvislosti s vedením motorového vozidla, pričom ako vodič bol v minulosti aj opakovane postihnutý pre dopravné priestupky.

Aj z tohto pohľadu je potrebné jeho konanie považovať najmä za nezodpovedné. Prvostupňový súd preto podľa názoru krajského súdu dostatočne vyhodnotil osobu obžalovaného a najmä dostatočne odôvodnil uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému. S odvolacími námietkami obžalovaného sa v tomto smere preto krajský súd nestotožňuje. Ani športovú, resp. charitatívnu činnosť obžalovaného nemožno preceňovať v tom smere, aby ospravedlňovali páchanie opakovanej trestnej činnosti obžalovaným. Preto pokiaľ výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody dôjde k pretrhnutiu väzieb vo vzťahu k jeho športovej činnosti, resp. charitatívnej činnosti, bude to len a výlučne v dôsledku nezodpovedného správania obžalovaného, ktorý nebol schopný viesť riadny život, a to ani napriek opakovaným predchádzajúcim odsúdeniam pre úmyselnú trestnú činnosť. Z tohto hľadiska nemožno obžalovaného preto považovať za bezúhonnú osobu, tak ako to uviedol v odvolaní.

Pokiaľ obžalovaný poukazuje, že malo byť prihliadnuté aj na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., a to že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, krajský súd poznamenáva, že nie je dôvod prihliadať na túto poľahčujúcu okolnosť, nakoľko bol pri páchaní trestnej činnosti priamo pristihnutý. Za takýchto okolností jeho priznanie k trestnej činnosti nemalo podstatný vplyv na objasnenie trestného činu. Uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému nebolo porušené ani ust. § 34 ods. 3 Tr. zák., tak ako uvádza v odvolaní obžalovaný. Je nesporné, že takýto trest nebude mať vplyv na jeho rodinu a ani na jemu blízke osoby. Ani kladné hodnotenie od zamestnávateľa obžalovaného nespochybňuje konštatovanie, že v prípade obžalovaného ide o osobu so sklonmi k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti. Bez ohľadu na to, že obžalovaný má príjem a bol by schopný zaplatiť peňažný trest, ani podľa názoru krajského súdu uloženie takéhoto trestu, vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý sa už v minulosti dopustil protispoločenskej činnosti kvalifikovanej ako trestné činy, nemožno považovať za dostačujúce k jeho náprave a prevýchove. Ani trest povinnej práce navrhnutý obžalovaným by podľa názoru krajského súdu, a to aj vzhľadom na jeho predchádzajúce postihy, nebol dostatočným k prevýchove obžalovaného.

Preto po opakovaných odsúdeniach, ktoré zjavne nevedli k náprave a prevýchove obžalovaného, je aj podľa názoru krajského súdu nevyhnutné a potrebné pôsobiť na prevýchove obžalovaného nepodmienečným trestom odňatia slobody. Opodstatnenosť uloženia takéhoto trestu nie je spochybnená ani prípadným prerušením športovej činnosti obžalovaného, resp. charitatívnej činnosti obžalovaného, tak ako na to poukázal v odvolaní.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní ďalej poukázal na ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. - na možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, krajský súd poznamenáva, že v predmetnej veci takýto postup neprichádza do úvahy, keďže pri trestnom čine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. je sadzba trestu odňatia slobody stanovená vo výmere až do 2 rokov.

Za dôvodné považoval krajský súd odvolanie obžalovaného len vo vzťahu k výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 roky považuje krajský súd za neprimerane prísny. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že obžalovanému je pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia ukladaný jednak nepodmienečný trest odňatia slobody a jednak trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. V minulosti obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá trvá do 26.10.2019. Za takýchto okolností, keďže obžalovanému boli ukladané dva druhy trestov, z toho jeden nepodmienečný trest odňatia slobody, dospel krajský súd k záveru, aj vzhľadom na skutočnosť, keď obžalovanému ešte trvá predchádzajúci trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a to do 26.10.2019, že primeraným a postačujúcim trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá bude trest vo výmere 1 rok. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v takejto výmere je podľa názoru krajského súdu spoločne s nepodmienečným trestom odňatia slobody dostatočne spôsobilým k prevýchove a náprave obžalovaného. Trest zákazu činnosti v takejto výmere spolu s nepodmienečným trestom odňatia slobody dostatočne odzrkadľuje aj závažnosť spáchaného prečinu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd na základe odvolania obžalovaného zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 rok s tým, že trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ostal v napadnutom rozsudku nezmenený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.